

PEAE Garraf · Sessió participativa · Programa Ràdio Cubelles · Pla Estratègic · 07/10/2020

Lloc: Ràdio Cubelles

Data: dimecres 7 d'octubre, a les 11h30

Durada: 30 minuts

Enllaç:

https://alacarta.radiocubelles.cat/programs/entrevistesdactualitat/radiocubelles_podcast_16323

Participants:

- Sergi Menargues – Responsable relacions Universitat Empresa de l'EPSEVG.
- Isidre Also – Director NODE Garraf
- Josep Lluís Villanueva - Presentador

[**Isidre Also**]: Agraïts per deixar-nos aquest espai a la vostra ràdio i poder fer arribar la comunicació a tots els municipis de la comarca perquè hi hagi participació plena.

El mosaic empresarial de la comarca sempre ha mostrat feblesa, especialment en temps de crisi. Això és així perquè està molt orientat cap als serveis de consum final, el comerç o el turisme. Tenim bones empreses d'aquests sectors igual que molts bons experts i professionals però, per contra, tenim aquesta precarietat quan les coses venen adverses.

Això encara s'ha accentuat més amb la Covid, cosa que ens porta a planificar i preveure altres escenaris de futur. S'ha de pensar en clau de comarca i dotar-nos d'elements que ens donin major fortalesa i no tanta exposició a cicles depressius i, per tant, hem d'explorar alternatives de creixement.

Fruit d'això i dins del Pacte per l'Ocupació del Garraf i de la mà del Consell Comarcal, se'ns va encarregar a l'Agència NODE Garraf la redacció d'un Pla Estratègic d'Activitat Econòmica del Garraf.

Tot just la setmana passada, el dia 1 d'octubre, es va realitzar la primera sessió participativa en l'àmbit del campus de la UPC, amb en Sergi Menargues, que avui ens acompanya, qui va ser el que va coordinar aquesta sessió amb persones molt coneixedores de l'àmbit universitari i del nostre entorn social i econòmic, dedicades a grups de recerca i a la docència.

Aquesta sessió ja va posar l'accent en un dels tractors que tenim a la nostra comarca, com és l'àmbit universitari, del què no totes les comarques en poden presumir. En aquest cas, és en Sergi Menargues qui porta el pont entre el món empresarial i econòmic de la comarca i l'àmbit universitari.

[Josep Lluís Villanueva]: Dels estudiants que surten de la universitat hi ha molta gent que trobi feina a casa?

[Sergi Menargues]: Sí, el 30% d'estudiants que tenim en el campus són de la comarca (Alt i Baix Penedès i Garraf) i molts d'ells troben feina en empreses locals.

Tenim un teixit industrial que té una certa fortalesa tot i la Covid. A més, tenim la sort que un enginyer quan surt amb el seu títol també es pot ficar pel seu compte; és a dir, que faci els seus propis projectes.

D'altra banda, tenir moltes **multinacionals i empreses de servei a la comarca fa que tot aquest teixit industrial es pugui nodrir dels nostres estudiants**. També d'aprofitar-se de realitzar pràctiques d'empresa.

Actualment **estem en uns índexs del 98% d'estudiants que es col·loquen en l'entorn laboral**.

[Josep Lluís Villanueva]: Dins l'enginyeria quines branques tenen més possibilitats d'èxit per trobar feina?

[Sergi Menargues]: Actualment, els **estudis que tenen més sortida en l'àmbit de l'enginyeria són la informàtica** i, d'altra banda, la gent que es dedica a la indústria 4.0 (**automàtica i electrònica industrial**). Per últim, altres enginyeries com l'elèctrica, la mecànica, el disseny industrial i el desenvolupament de producte. Totes elles tenen una sortida empresarial al voltant del 100%.

[Josep Lluís Villanueva]: A l'hora d'assessorar a un estudiant teniu en compte quines són les necessitats a nivell domèstic?

[Sergi Menargues]: Sí, efectivament. Sobretot en els graus i el màster tenim un comitè assessor format per empreses locals i de l'extra radi, la zona del Barcelonès. **Tenim en compte quines són les necessitats industrials de cara a oferir graus i a la formació** que se'ls hi dona als estudiants.

Ara estem a l'espera de l'acreditació de qualitat del nou màster d'Automàtica i Robòtica industrial on una de les parts que avaluen són les pràctiques, mitjançant un qüestionari a empreses per conèixer quins són els coneixements adquirits i els idiomes que es necessiten.

L'altre dia, amb el rector, vam comentar que l'ingrés d'estudiants segons el seu gènere depèn molt del nom que reben les titulacions. Per exemple, si posem que es tracta d'una enginyeria informàtica, probablement tindrem menys noies. Ara fins i tot s'estudia de quina forma se li diuen als estudis. Per exemple, Disseny industrial i Desenvolupament de producte té paritat, en canvi no la té la mecànica o l'electricitat. És un tema que des de la universitat ho estem treballant molt perquè les enginyeres ho fan igual o millor que un enginyer.

És cert que fa 15 anys el nom de l'Enginyeria es deia Enginyeria de la Informació i teníem un volum elevat de noies estudiants.

[Josep Lluís Villanueva]: Aquest èxit de sortida professional que es té corre perill amb la situació actual d'empreses que poden i estant tancant?

[Isidre Also]: Els últims 45 - 50 anys hem anat perdent centres de cotització a la nostra comarca com també llocs de treball vinculats al món industrial. Això és evident si mirem temps enrere on al centre de Vilanova teníem fàbriques del sector del metall que ja no estan, malgrat que hem pogut mantenir algunes a la perifèria com és el cas de Prysmian o Mahle.

Això és així perquè **és una comarca que s'ha especialitzat en serveis de consum final i, a més, s'ha atomitzat**. Els centres de cotització tenen una mitjana de 4 a 5 treballadors per centre.

A l'Alt Penedès tenim un teixit industrial força interessant i ens arriben notícies d'alguns tancaments o expedients de regulació, fins i tot, amb situacions conflictives per no poder atendre pagaments. Això previsiblement anirà a més, el sector de l'automoció està molt tocat, sent possible que hi hagi repercussió en alguna de les empreses de la nostra comarca. Aquesta amenaça ens indica que **estem en temps de canvis**.

També tenim empreses dedicades al consum final, com pot ser el sector tèxtil, que també estan molt preocupades pel seu futur.

En definitiva és una comarca que **ha de cercar l'especialització en aspectes com poden ser les indústries culturals i creatives o indústries i serveis dedicats a la dependència**. Precisament hi ha grups de recerca que hi treballen amb això i ho estan liderant. La comarca ha de buscar fonaments que facin que aquestes amenaces s'esvaeixin i tinguem fortaleeses que puguem explorar.

[Josep Lluís Villanueva]: A la UPC considereu un canvi de model econòmic tal com marca l'Isidre i d'altres coneixedors de la situació actual?

[Sergi Menargues]: Tenim molt en compte la nova situació, el fet que el **concepte de treball canviï**. Hem fet un canvi en les formes de fer, en el nostre cas hem passat de fer classes presencials a fer-les 100% online durant tot el confinament.

En el cas de les enginyeries és complex perquè hi ha una part pràctica que ens obliga a arribar a un punt d'inflexió.

Darrerament han sorgit iniciatives com els **espais de pre-incubació d'empresa**, un concepte que abans no existia a la universitat. Fa 3 anys al campus de Vilanova vam crear la segona pre-incubadora de l'Universitat Politècnica.

Ara mateix comptem amb 12 projectes pre-incubats de base tecnològica, amb empreses que tenen temàtiques relacionades amb el comerç electrònic, serveis per l'hostaleria, nous productes i diferents coses.

Nosaltres com Universitat sempre hem d'anar aportant i, en aquest cas, en el territori del Garraf ho tenim molt clar.

[Josep Lluís Villanueva]: Fa uns mesos llegia que hi havia projectes de la teva universitat que havien transcendit a nivell internacional.

[Sergi Menargues]: En el Campus de Vilanova **tenim grups de recerca molt potents** i alhora molt desconeguts per la ciutadania. Per exemple, el de recerca [SARTI](#) té [l'OBSEA](#) que és un observatori marí que, a nivell de l'entorn dels pescadors, és més o menys conegut perquè els hi serveix per veure el flux de peixos i quins tipus poden trobar per temporada. S'han fet estudis a nivell europeu.

D'altres grups de recerca com poden ser el [LAB](#), liderat pel Michel André, han estat fent estudis de l'afectació del so a l'Amazones, així com també quins són els sorolls que s'escolten a l'Antàrtida.

Totes aquestes coses tan rellevants tenen el seu retorn a Vilanova i **no s'analitza amb prou profunditat el complex que puguem tenir**, em refereixo al "a veure si no seré prou bo".

[Isidre Also]: Més que un complex és un excés de modèstia. Personalment, el grup de recerca [CETpD](#) que a mi sempre m'ha cridat l'atenció, és el que lidera el Dr. Andreu Català. Té a veure amb dependències amb malalts d'Alzheimer treballant sistemes de monitorització que permeten detectar caigudes o situacions anòmales a distància.

Són coses que es nodreixen des d'aquesta universitat i ens passen desapercubudes, però crec que és per una modèstia corporativa, perquè l'investigador normalment ja acostuma a ser una persona no gaire presumida.

[Sergi Menargues]: Reflexió: Tenim el centre tecnològic de Vilanova i la Geltrú, tenim innovació, recerca, transferència tecnològica, per què no es fan **lligams** més forts amb les empreses?

Conjuntament amb NODE estem treballant molt en aquest aspecte amb l'Oficina de Transferència Tecnològica, visitant i assessorant a empreses per tal d'acompanyant-les en els seus projectes i facilitar-les l'accés als recursos econòmics.

La universitat hauria de ser un dels tractors perquè tenim innovació, transferència tecnològica, formació, etc. Ho tenim tot. Ara ens ho hem de creure. **La comarca s'ha de creure que tenim un tret diferenciador com és la universitat** aportant coneixement i transferència tecnològica a les empreses, que jo crec que és vital.